

**[Aage Fogh.]**

enige om, men var det ikke bedre at pege på nogle konkrete tal i det budget, vi arbejder med, hvor denne nedbringelse kunne finde sted. Tilskuddene her kender vi; de betyder for de økonomisk svagest stillede familier, hvis de har en to-tre børn, 3—400 kr. om året. Hvor er mulighederne for i løbet af kort tid at give dem en tilsvarende skattelettelse? Jeg kan i hvert fald ikke finde dem i det talmateriale, vi har til rådighed. Derfor synes jeg, det er rigtigere — i stedet for at vinke med en nedsættelse, der kan komme ad åre —, at vi i den vanskelige situation, vi er inde i, og som vi er ved at arbejde os ud af, fastholder disse priser, hindrer, at leveomkostningerne bliver højere ikke alene for dem af vore medborgere, som er inde under pristalsreguleringen, men for en lang række andre medborgere, der lever under beskedne økonomiske vilkår, og hvis indtægter ikke påvirkes af pristalsreguleringen.

Det forekommer mig, at den form, retsforbundets udtalelser i betænkningen har fået, er ligeså ureel som tidligere udtalelser fra partiets side. Det er udenfor realitetens grund, der her argumenteres, det er på grundlag af tro, medens vi dog har mulighed for at omsætte denne til viden i kraft af de oplysninger, også det ærede medlem har fået i udvalget. Det ærede medlems forslag er et reaktionært forslag, idet det vil vende sig imod de allerdårligst stillede.

Jeg anbefaler altså, at man stemmer for det ændringsforslag, der er stillet af den højtærede minister og tiltrådt af et flertal af udvalget.

**Landbrugsministeren (Bording):** Jeg takker udvalgsflertallet for indstillingen. Ganske vist betyder denne indstilling, at der sker den ændring, at man går bort fra rabatmærkeordningen, og at der i fremtiden ikke gives tilskud til hvedemel, havre- og byggryn; disse ting var med i det oprindelige forslag. Når jeg alligevel er gået med til denne ændring, er det, fordi det allerede ved lovforslagets første behandling viste sig, at der var et flertal for at ophæve disse tilskud, og at man var imod rabatmærkeordningen, og fordi det i udvalget viste sig, at dette flertal ikke ønskede at fortsætte en lovgivning, der omfattede tilskud til de nævnte varer. Når jeg er gået med til at lade hvedemel, havre- og byggryn gå ud af loven, er det altså, fordi der ikke i udvalget var flertal for at opretholde det. Videre erkender jeg åbent, at det for mig er meget mere afgørende, at man opretholder tilskuddet til rugbrødet end til de andre grupper, fordi

de andre betyder ikke nær så meget; det drejer sig kun om nogle få øres forhøjelse pr. kg, hvorimod der for rugbrødets vedkommende ville blive tale om en fordobling.

Jeg kan derfor ikke modtage de ændringsforslag, som er stillet af det kommunistiske parti, selv om de går ud på at føre lovforslagets bestemmelser tilbage til de oprindelige.

Til det, jeg her har anført, vil jeg føje, at den fristelse til at bruge havregryn og byggryn til opfodring, f. eks. af kyllinger, som er ret betydelig — men hvad skal de fodres med? —, nok er tilstede, men der sker ingen skade ved at ophæve statstilskuddet. For mig har det været meget pinligt, at den naturlige fodring med disse gryn skulle hindres ved, at man gav statstilskud og rationerede forbruget. Nu ophæver man rationeringen, forbruget bliver frit, og man får intet statstilskud, og så er der ikke noget i vejen for, at man bruger det, man selv skønner er det rigtige.

Det ærede medlem fru Petra Petersen sagde, at når man i sin tid ophævede rationeringen af hvedemel og gryn, betød det, hvad man nu bagefter kan se, at meningen var samtidig at fordyre hvedemelet. Det kan det ærede medlem ikke mene har været min hensigt. Det ærede medlem ved, at jeg netop har fremsat et lovforslag, der gik ud på at ophæve rationeringen, men bevare tilskudsformen for alle disse grupper vedkommende.

Til det ærede medlem hr. Tholstrup skal jeg ikke gøre mange bemærkninger. Det ærede medlem gentog sine påstande, som han nu har fremsat her i tinget en tre-fire gange. Det ærede medlem tror vel, at vælgerne bliver ved at have nogen tiltro til sådanne påstande, og det er måske også muligt, men jeg tror nu alligevel, at han går for vidt, hvis han mener, at han kan trække så store vekslers på sine vælgers uvidenhed, at han kan få dem til at tro, at det tilskud, der ydes til rugbrød, er det samme som man vil komme til at betale i skat til dækning af det. Det tror jeg er at komme for langt ud, og når det ærede medlem fremsætter en sådan påstand, tror jeg, at det er tilstrækkeligt at påvise, hvor galt det er fat, og så behøver man ikke at svare på alle de andre påstande.

**Tholstrup:** Til det ærede medlem hr. Tesdorpf vil jeg sige, at det er rigtigt, at for nogen tid siden kunne sukker kun købes mod betaling i dollars. Men den højtærede handelsminister oplyste fornylig overfor